

יוסף פיסוויץ אינו

יוסל -

ידעת כי יומך הגיע. ידעת ובכל זאת הכנת תוכניות לימינו אלה ולימים רחוקים יותר. הסבל שסבלת בשנים האחרונות ממחלות שונות חישל אותך. ראינו כולנו כמה כבד עליך, ועל אף זאת המשכת וקיווית.

יוסל נולד ב- 1918 בֶּבְּרֶלְסְאָו-גרמניה, ובגיל צעיר הלך להכשרה לְגִנְדֹרְף ולגוד-וינקל, כהכנה לעליה ארצה עם חברו הנוער, שנקלטה לשנתיים בדגניה ב'. בסיום חברת הנוער, בראשית 1937, הצטרף עכו עוד שני חברים לפלוגת עבודה "מעין" בכפר בילו, ועלה אתה להתיישבות ב"נְזֶלָה". מאז היה חבר מעין צבי וקיים את חובותיו ובנאמנות ובמסירות בכל העבודות (בעיקר בבננות). הוא התגייס מטעם הקיבוץ לבריגדה היהודית, בה שירת כמה שנים במערב אירופה. בהמשך סייע במפעל של ייצוא דגים ולבסוף ניהל את מחלקת המשלוחים בתק"ם, בה זכה לשבחים רבים על הידע והדייקנות בה הוא שירת את הקיבוצים ואת מינהל הבית. מדי פעם הזכיר את אביו, שהיה לו למופת ביושר ובנאמנות במילוי כל תפקיד.

יוסל זכה לראות את הוריו בארץ, ואף לקלוט את אמו במעין צבי. מעל לכל זכה לפגוש את הני בהיותו חייל בבריגדה, להתחתן אתה ולהקים בית במעין צבי. כאן אימצו את שמוה ולאחר מכן את משפחתה המתרחבת. נוצרו יחסים בלתי-רגילים של דאגה ומסירות ללא גבול, דבר שווייך במידת מה את בדידותו לאחר שהני הלכה לעולמה. כן נהנה יוסל מיחסים יפים עם משפחתה של הני על פזוריה בשדה נחמיה ובהולנד.

אין זה מקרה שיוסל אמר לי בימים אלה כי השפה ההולנדית יותר קלה בשבילו מהשפה הגרמנית. וראה איזה קשרים נתהוו במשך השנים: רוני ואניקי באו כעת במיוחד מהולנד כדי לסעוד אותנו ולהיות אתנו בשעותיו האחרונות, תודה להן בשם כולנו.

יהי זכרו ברוך,

שלמה שטינגר.

מילות פרידה:

"הנה אקרו את מבט עיניך,
עצבו השקט, צחוקו המאיר ... כך כתבה רחל המשוררת,
ואת אלה אקח גם אני ממך ואשמור בליבי.
אנחנו זכינו בצמד "אקטורה" של טבא וסבתא – אתה והני,
תמיד ידענו להעריך ולהנות מהפריזוילגיה הזו :
מארוחות יום שבת בטעמים נדירים, מאוזן הממתקים
ומעוד פינה של חום, אהבה ואוזן כרוייה.
קשוה היום לסגור את הדלת והזו אליכם וברור שבלב כולנו מקומכם מובטח !

להפרד ממך יוסל,

זה להפרד מההילוך האיטי המהרהר,
המלווה בידיעה שוליעדך תגיע – רק טיפה יותר לאט.
זה להפרד מהעיניים הכוזלות,
מהבדיחות הציניות והקוריצה,
ומרגישות היתר – לטוב ולרע.

עד הסוף והכתבת את הקצב – קבעת מתי להפרד ובאילו אנשים להיות מוקף בדקות
האתרוונות, הסתכלת אחורה בשביעות רצון וללא חרטה והסתכלת קדימה – בחיוך !

"הנה אקח את מבט עיניך,
עצבו השקט, צחוקו המאיר ... "

דברים ליד הקבר
כתבה שרי
קרא טל
הנכדינו

25.7.99

למשפחת ליטוויץ שלום

קראתי הבוקר את מודעת האבל על הסתלקותו של יוסל. יחסים מיוחדים קשרו אותי איתו בזמן פעילותו בתנועה, בברית התנועה הקיבוצית, במועצה האזורית לפני שנים אחדות. חדר המשלוחים היה הרבה זמן מקום מושבו של יוסל. הוא אהב את עבודתו, מילא אותה בדיוקנות, בהתמדה, כאשר נדרשו שינויים או שיטות עבודה אחרות הוא לא השלים וניטה בכל מחיר להתמיד. לבסוף הגיע ליום בשבוע.

התנשנשנו ויטל סיפו לי הרבה מבעיותיו האישיות, התייחסות הקיבוץ אליו, בעיות קטנות, עבודו קשות וכבדות.

יוסף היה איש טוב-לב, ישר כמו סרגל, צנוע, חביב על הבריות וועים הליכות.

יהיה זכרו ברוך

נפתלי מאירי

בלעדי

אצדיע ליום שיבוא

אחרי

ואני כבר אהיה מעברי לשמש.

אם זה רצונה -

יהי בלעדי.

מעבר על פני אחרית-הימים

המוכת תרבותית

בשבת עדרי זאבים ומכשנים

אל כרה תחת שמש.

אצדיע ליום שיבוא

אחרי -

ולו בקרוב בנשי.

אברהם הלפי